

«Το όνειρο του σκιάχτρου»

Το «Όνειρο του σκιάχτρου» είναι έργο του Ευγένιου Τριβιζά. Εξιστορεί τις περιπέτειες ενός ονειροπόλου σκιάχτρου που θέλει να γίνει φίλος με τα πουλιά και να πετάξει μαζί τους, ενώ μιλά για την αποδοχή, τη φιλία, την επιμονή και την καλοσύνη. Έχει διασκευαστεί για το θέατρο και έχει παρουσιαστεί από το «Θέατρο Λαμπέτη», σε σκηνοθεσία Σ.Καψίλη-Γ. Παπαθανασίου.

Υπόθεση

Ο κυρ-Δίκανος φτιάχνει ένα σκιάχτρο, για να τρομάζει τα πουλιά που ρημάζουν τον λαχανόκηπό του. Το σκιάχτρο, αν και είναι προορισμένο να φοβίζει τα πουλιά, ονειρεύεται να γίνει φίλος τους και να πετάξει μαζί τους. Μια μέρα γνωρίζει ένα πουλί, τον Τιτιβούε. Σιγά-σιγά γίνονται φίλοι, εκείνο του δίνει το όνομα «Αχυρούλης» και του γνωρίζει και άλλα πουλιά.

Ο Αχυρούλης εκμυστηρεύεται στα πουλιά την πιο βαθιά του επιθυμία, που είναι να πετάξει, και εκείνα του υπόσχονται ότι θα τον βοηθήσουν να την πραγματοποιήσει. Με τις ώρες προσπαθούν, τον ενθαρρύνουν και τον καθοδηγούν πώς να το καταφέρει, αλλά μάταια. Ο Αχυρούλης είναι πολύ βαρύς για να πετάξει.

Ο Κυρ-Δίκανος με τους φίλους του, τους κυνηγούς, αρχίζουν να υποψιάζονται ότι κάτι συμβαίνει με το σκιάχτρο, αφού τα πουλιά συνεχίζουν να ρημάζουν τον κήπο του και, επιπλέον, κανένα δεν πιάνεται στις παγίδες. Μεταμφιέζεται, λοιπόν, σε σκιάχτρο και αποφασίζει να κατασκοπεύσει τον Αχυρούλη. Αφού διαπιστώνει τι συμβαίνει, τον οδηγεί στο δικαστήριο.

Ο Δικαστής ορίζει ότι ο Αχυρούλης πρέπει να μείνει φυλακισμένος, ώσπου να φτιάξει χίλια εκατό κλουβιά. Εκείνος τα φτιάχνει, αλλά τα καταστρέφει αμέσως, μόλις συνειδητοποιεί ότι χρησιμεύουν ως φυλακή για τα πουλιά. Τότε, ο Δικαστής καταδικάζει το ανυπάκουο σκιάχτρο σε κάψιμο. Το τελευταίο βράδυ ο Αχυρούλης κοιμάται στο κελί της φυλακής του. Τα πουλιά τον επισκέπτονται, τον παίρνουν μαζί τους και πετούν μακριά.